

lægge Banen til Silkeborgs Søer; Saltvandsfistene vare ikke gode Passagerer nok for Østfyfibanen, men ere Ferskvandsfistene i Silkeborgs Søer da bedre? Nu skal Banen jo bygges for Vstfrettrafikken, for dem, der ville tage til Silkeborg og den ganske vifte Skønne Egn der. Et andet æret Medlem (Mathiasen) har dernæst udregnet, at der ligger en Veirplads et Par Mil fra Skanderborg; han seer allerede i Aanden umaadelige Trops-transporter, som skulle foregaae til Skanderborg paa Grund deraf, og hvilke uhyre Indtægter det vilde give Statskassen, som af sin venstre Pomme tager de fornødne Penge til denne Udgift og putter dem i sin høire i Egenstab af Eter af Jernbanerne. Disse Phantasier have ingen fast Grundvold at staae paa, men det eneste Rigtige baade for den paagældende Egn og for hele Banens Betydning er, at den gaar den korteste Vej fra Horsens til Aarhus. Der er imidlertid den særdeles uheldige Omstændighed ved alle Jernbanespørgsmaal, at en Mængde Mennesker, saaledes som det ærede Medlem her foran (Tscherning), bestandig gaar ud fra, at kun Egoisme og Hensyn til egen Nytte ere det Vejledende. Det ærede Medlem har regnet ud, at vi kom til Fredericia, fordi en Mand blev Minister, som havde været Amtmand i Beile, og til Horsens, fordi en Mand blev Minister, som havde været Borgerefter i Horsens (S. A. Hansen: Hør!), og dette synes i høi Grad at tiltale det ærede Medlem, som dengang var en varm Ven af den samme Minister; det glæder mig, at dette Venstab har bevaret sig i en saa levende Grad til denne Dag. Det omtalte ærede Medlem (Tscherning) udregner nu Nødvendigheden af, at det er specielle aarhusianske Interesser, der her gjøre sig gjældende. Nu skal Gud vel vide, at smaalige Interesser spille en stor Rolle ogsaa i Jernbanesager, at enhver Mand gjerne vil have Jernbanen forbi sin egen Dør, og deraf kommer sandelig Meget, som kan forvolde Vanskeligheder og Splid i saadanne Spørgsmaal, men hvis man alene vil henføre alle de Utaalser, der fremkomme, til saadanne egoistiske og eensidige Interesser, kommer man tilsidst ud paa, hvad der i Jernbanespørgsmaal kaldes den vilbene Mark, hvor man slet ingen vei-

lebende Traad har at holde sig til. Aarhus skal behandles, ikke fra et specielt Aarhus- Standpunkt, men fra et sælles jydsk og fra hele Statens Standpunkt. Naar man fremhæver Betydningen af, at Aarhus kommer til at ligge i selve Hovedbanen og ikke ved en Sidebane, skal det ikke være for Aarhus Byes, for Aarhus Borgeres, for Aarhus Grundeieres eller Værtshuusholderes Skyld, men fordi man mener, at det, at Aarhus er det store Centralpunkt for hele Banen, er af Betydning saavel for Jylland, som for hele Staten, for selve Banen og for Indtægten af den. Det er det Standpunkt, fra hvilket man maa gaar ud, og derfra skal man i det Hele see at finde sin Afgjørelse af Sagen. Hvis der endnu er saamegen daarlige Varmhertighed med de vestjydske Interesser, at man ved at slaar en Kilde fra Horsens vil gjøre Banen saameget længere for at føre den om ad Skanderborg til Aarhus, saa lad os dog for Himlens Skyld idetmindste blive frie for Brabrand, thi at lægge Veien derom, er kun at gjøre Jernbanen endnu mere uhensigtsmæssig, end den behøver at være. Den ærede Indenrigsminister har fuldkommen rigtigt sagt, at han er tilbøielig til i disse Jernbanesager at stille sig paa det meest oeconomicke Standpunkt, og Gud give, vi fra Først af havde gjort det! Det er min Overbevisning, at den jydsk Jernbane er kommen for tidlig, og at det havde været langt fornuftigere, om vi havde ventet noget med den, da det dog havde været saalænge fra den Tid, vi kunde faaet Banen for slet Intet; men nu er den der engang; nu skulle vi igjen lægge et Stykke, og lad os da endelig spare saa Meget derpaa som muligt. Den ærede Minister vil imidlertid ikke gaar ind paa, at det er en Besparelse at gaar directe til Aarhus; han troer, det vil være mere besparende at gaar til Brabrand. Jeg skal ikke indlade mig paa alle de Beregninger, man har opstillet om, at Nødvendigheden af at lægge dobbelte Skinner og at gjøre andre store Beføstninger vil medføre Udgifter, der kunne overstige den Besparelse, som kan opnaaes, thi derom kan der tvistes i det Uendelige; men jeg spørger, om ikke Sagen allerede er stillet saaledes, at Aarhus er bleven det naturlige Centralpunkt for